

[| Свяжитесь с нами](#)...Искать

- [דף הבית](#)
- [אמנים](#)
- [ראיונות](#)
- [ארועים / תערוכות](#)
- [אנשים ומקומות](#)
- [פרויקטים](#)
- [אמנים אורחים](#)

פיודור נתנאל בזובוב. תשעה ירחים בפרספקטיבה אווירית

16, March 2011 · [אמנים אורחים](#)

כשקיבלנו חומרים מפיודור נתנאל בזובוב, משום מה נזכרתי בשם של תוכנית טלוויזיה שהייתה לפני שנים רבות ברוסיה: "הלו! אנו מחפשים כישרונות!". באתר שלנו כבר מופיעים שלושה מבני משפחת בזובוב: גנדי בזובוב במדור ספרות (בגרסא הרוסית של האתר), ואילו [אולגה-אביה קסייננקו](#) ובנם [נחמיה בועז](#) במדור אמנות פלסטית. הבן הבכור, פיודור נתנאל בזובוב – מעצב כישרוני, אמן ומורה לרישום ועיצוב תעשייתי. אנו רוצים להציג את הפרויקט שלו "תשעה ירחים בפרספקטיבה אווירית".

[« Back Forward »](#)

[Large View](#)

IMG_3130-s

•

•

•

•

סדרת שולחנות

הרעיון לסדרת אובייקטים זו הגיע מעיסוק היום יומי שלי כמורה לרישום. אני מלמד רישום קונסטרוקטיבי לפי תורת הפרספקטיבה, קווית ואווירית. ישנם תרגילי רישום רבים העוסקים בשינוי של עיגול לאליפסה ובחלוקה של אותן האליפסות. בהקשר זה אציין רק דבר אחד וידוע היטב, והוא שעיגול הופך לאליפסה בכל זווית שאינה חזיתית, תופעה שהפכה לאחד החוקים של תורת הפרספקטיבה.

צורתם של שולחנות הסדרה נוצרת בשני שלבים. בשלב ראשון האובייקט כאילו עובר ממצב נפחי במרחב אל הדו-מימד של הדף. המעבר, כאמור, משנה את האובייקטים – העיגולים הופכים לאליפסות. בשלב שני הדברים מועברים חזרה אל המרחב, הפעם ללא שינוי, כמו שהם היו על הדף. הדבר דומה לחיית בר מבויתת שמחזירים אותה לטבע וצפויים לה קשיי הסתגלות. גם שולחנות הסדרה כאילו נמצאים בין העולמות.

הסידרה מכילה שלושה זנים של אובייקטים:

א'. שלושה שולחנות אליפטיים המדברים על פרספקטיבה אווירית – הבטים של קרוב/רחוק והתקצרת.

ב'. חלוקה של האליפסות, כפי שעושים בתרגילי רישום למעצבים, מולידה שלושת השולחנות אליפטיים נוספים המחולקים לרבעיים. צירי חלוקה אינם קוים אפקי ואנכי והם גם צירי התכנסות של פרספקטיבה דו מגונית.

ג'. שולחנות עגולים, גם הם שלושה, העוסקים בפערי גבהים בין חלקי השולחן ובסיטואציות שההפרשים האלה יוצרים סביבם.

חוץ מעניין פיסולי/מורפולוגי, שעליו עבדתי כ"מעצב-אומן", בתור מעצב מוצר היה לי חשוב להקפיד להגיע ל"אומנות שימושית" או בפשטות לתוצרים שימושיים. השולחנות הם שולחנות קפה וכל מה שקורה בהם יוצר מגוון סיטואציות שימוש סביב כל אחד מהם. עולות שאלות כמו: איפה ומאיזה צד אשב? באיזה חצי/רבע אעמיד ספל ובאיזה אניח צלחת? איפה אושיב אורח? זה הוא תוצר לוואי שנותן משנה תוקף לסידרה כולה הן מבחינה צורנית והן מבחינה רעיונית.

אני שמח, שבסידרה זאת אני חוזר להתעסקות במורפולוגיה ולא בחומר. ציפוי בד מדגיש את עניין ניטרול החומר ומחזיר את האובייקט אל המישור. השולחנות גם עשויים דווקא מישורים, ולא נעשה בהם שימוש לא בצינורות מתכת ולא בכל חומר מוצהר אחר. הרי השורשים של עבודות התלת מימדיות אלה, הם בדו-מימד.

פידור נתנאל בזובוב

[קורות חיים של פידור בזובוב](#)

Метки: [בזובוב פידור](#)

לייק הירשם/י כדי לראות מה החברים שלך אוהבים. [Добавить пост в](#)

Оставьте ваш комментарий

Поля отмеченные * обязательны для заполнения

Имя *

Электронный адрес:(не отображается)

*

Ваш сайт

Добавить комментарий

Notify me of followup comments via e-mail ☐

Subscribe without commenting

Subscribe

E-Mail

[Подписаться на комментарии к этой статье по RSS «](#)

Art in Process Все права защищены. Запрещено использование материалов сайта без согласия 2025 © его авторов и обратной ссылки.

Сайт оптимально работает в: [Internet Explorer 8.0](#), [Mozilla Firefox 3.6](#), [Google Chrome](#), [Safari 4.0](#). Если у вас старая версия браузера, вы можете скачать новую на сайте производителя бесплатно

חפצים טעונים- נתנאל בזובוב

אוגוסט 20, 2024

תגובה אחת

טאב ויפה

בית מדרש לאמנות ועיצוב

הפצ'ים פיודור נתנאל בזובוב טעונונים

גלריית הבינלה
The Biennale Gallery • הביאנלה

,תערוכה יוצאת דופן ונדירה

נאמן ויפה

בית מדרש לאמנות ועיצוב

פיודור נתנאל בזובוב

חפצים טעונים

טרנסצנדנטלית או **רימונים** המעטרים את ספר התורה שעצם החיבור שלהם לספר התורה מטעין אותם באנרגיה והופך אותם למכשירים רבי עוצמה גם כשהם "מתפקדים" באופן עצמאי. כך גם **מגדלי הבשמים** הלקוחים מסדר ההבדלה, אותם חפצים שעל ידם ביטאו יהודים את כשרונם העיצובי והאדריכלי בתקופת הגוטיקה באירופה, כאשר נאסר עליהם לבנות מבנים מרשימים בעלי זיקה לסגנון הגוטי. לצד החפצים הדמיוניים, מוצב כמעט בכל ציור גם חפץ יומיומי קטן – תפוח, עפרון, מחדד – שתפקידם לייצר את ז'אנר הטבע הדומם הקלאסי ולייצר קנה מידה להתרחשות המסתורית הנגלית לעינינו.

פיודור נתנאל בזובוב – נולד ב־1971 בברה"מ, שם למד רישום וציור וסיים את לימודיו במכללה מקצועית במגמה של ציורי קיר. הוא עלה ארצה ב־1990, למד לתואר ראשון במחלקה לעיצוב תעשייתי באקדמיה לאמנות ועיצוב בצלאל ולתואר שני בחינוך בסמינר הקיבוצים. בזובוב עבד במספר משרדים לעיצוב ולאחר שנת 2003 המשיך את פעילותו כמעצב עצמאי. ב־25 השנים האחרונות הוא מלמד עיצוב ורישום בבצלאל, שנקר, המכון הטכנולוגי חולון, סמינר הקיבוצים ובטוב ויפה – בית מדרש לאמנות ועיצוב. היה שותף למעבדת יצירה FAZA Design Atelier איתה הציג בתערוכות בינלאומיות רבות. בשנת 2008 הקים את נקודת מגז – בית ספר לרישום וציור אקדמי בתל אביב, הפעיל עד היום. זכה בפרס משרד התרבות לעיצוב ב־2004 והציג מספר תערוכות יחיד. נשוי ואב לשלושה. פרסם שני ספרים: **ניצוד רושמים נפח** (2014) ו**ניצוד רושמים חלל ומרחב** (2019).

בחפצים **טעונים** מציג **פיודור נתנאל בזובוב** סדרת דיוקנאות של חפצים דוממים – מכשירים שבמבט ראשון תפקידם אינו ברור. הסדרה מציגה עולם מסתורי הכולל מוטיבים ששורשיהם נטועים הן בעולם העיצוב והן ביהדות. למעשה יוצר בזובוב מעין ז'אנר חדש אותו הוא מכנה **אמנות שימושית** – סינתזה בין עולם הציור הקלאסי לבין שפת התכנון של עולם העיצוב התעשייתי. ביצירות החדשות שלו, בזובוב משתמש במיומנויות של בניית נפחים מורכבים לשם יצירת חפצים בעלי נוכחות סוריאליסטית ויופי פיסולי, המתקיימים במרחב דמיוני.

מנקודת מבטו של האמן החפצים הם **מכשירי טעינה**. שורשו של רעיון הטעינה טמון באורח החיים היהודי התופס את יום השבת כתחנת הטעינה הקבועה שבלעדיה לא ניתן כלל להמשיך לתפקד. השבת בתפיסה היהודית איננה סוף שבוע אלא גולת הכותרת, הראש של ששת ימי המעשה. השבת מקרינה מאורה עד יום שלישי (עד אז אפשר להבדיל בין קודש לחול) ומיד אחר כך מתחילות ההכנות לשבת הבאה, וכך נטען השבוע כולו באנרגיות של יום המנוחה. אדם זקוק לאנרגיה חיובית ובונה כדי להתמודד עם אתגרי החיים, אך לא תמיד הוא מצליח לאגור את המטען הנחוץ בצורה מיטבית, ולכן מקורות האנרגיה אינם נגישים עבורו ביום-יום. בזובוב יוצר דימויים של מכשירים שיקלטו ויספגו את האנרגיה העליונה וימשיכו ללוות, להזין ולהגן על האדם במהלך השבוע כולו.

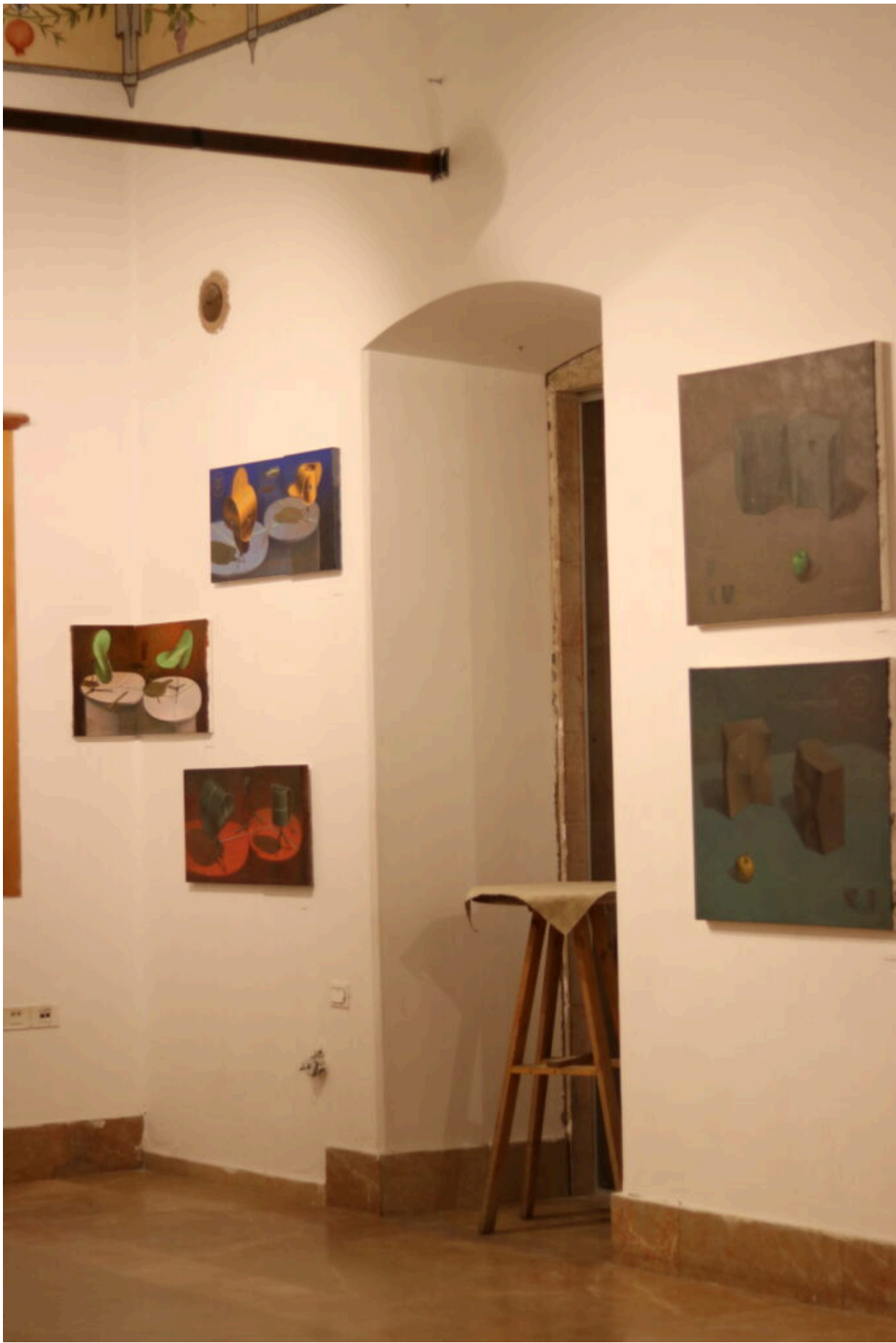

חלק מהמכשירים נושאים שם המעיד על תפקידם, כמו למשל **מגינים** שתפקידם להגן על האנשים הקרובים אלינו באמצעות אנרגיה

של הרשם והמרצה לרישום- נתנאל בזובוב, (שאת ספריו המעולים זכיתי לקבל כמתנת יום הולדת) התערוכה הוצגה בגלריית של שערי צדק הישן

(..בית הכנסת לשעבר, ניתן להתרשם מהתקרה המעוטרת.. ולא בכדי)

-התערוכה

:בעלת ניגודים מרתקים ומורכבות המאפיינת את חיינו כ

...יהודים | אמנים | אמוניים | בשנת 2024

כל אובייקט ביצירתו של בזובוב – הינו טעון

טעון באסוציאציות,
תרבותיות,

חברתיות

.רוחניות

,חפציו של בזוב טעונים בקדושה

,קדושה בלתי מוכרת, עתידנית

,מנותקת מהיומיום המוכר לנו

,עבודותיו מכריחות אותנו לצאת מאזור הנוחות, מהמוכר והנעים לעין

,ולהתעמת עם אובייקטים סוריאליסטיים הלקוחים מכוכבי לכת ועולמות ממקבילים

,מדע בדיוני

סגון הציור,
 "ה" ואניטאס,
 פלטת הצבעים,
 והחתימות אמן המושקעות מחזירות אותנו לתקופת הרנסנס

וואולי יש כאן רמז לרנסנס עכשווי

,בו קודש וחול משמש בעירבוביה

,בו חפצי קדושה מונחים לפנינו בשפה אחרת

תערוכה 'יוצאת דופן' הן בפנ הרעיוני והן בפנ האסתטי שלה.

ובתערוכה עצמה פגשתי את מדריך התערוכה
דיבר בהתרגשות עזה על רוח ורוחניות
מה שהוביל אותי לחשוב עליו כבחור דתי
– "לא".

הוא ענה.

אבל מתחבר

אולי זו הגדלות של בזובוב? לחבר בין עולמות

אולי זו התשובה לאילו החושבים כי אמנות ניתנה רק לאזרחי עיר מסוימת, צד פוליטי מסוים, ונושאי יצירה מסוימים בלבד..

.לי אישית, תערוכה זו היתה לנבואת נחמה

!יש אלטרנטיבה

.יש תאריך לרנסנס אמוני – 2020

.עוד ילמדו על זה בהיסטוריה